

DIALOG

studentesc brâncovenesc

Pitești, Calea Bascovului nr. 2A,
tel.: +40 248 21 26 27

Râmnicu Vâlcea, Str. Nicolae
Balcescu nr. 39,
tel.: +40 250 73 91 22

Braila, Str. Rubinelor nr. 16 - 18,
tel.: +40 239 61 33 08

**Să iubim
cărțile
(3)**

Pagina 2

**Tradiții și
obiceiuri de
Moș Nicolae**

Pagina 3

**Efectele
stresului în
organizații**

Pagina 4

ZIUA ECONOMISTULUI, SĂRBĂTORITĂ LA UCB PITEȘTI „Provocări actuale pentru tinerii economiști” 21 noiembrie 2014

Cu ocazia Zilei Economistului, Facultatea de Management Marketing în Afaceri Economice a organizat, în data de 21 noiembrie 2014, Masa rotundă cu tema „Provocări actuale pentru tinerii economiști”.

Evenimentul s-a desfășurat într-un cadru cald și distins, având ca invitați un grup de elevi din cadrul Colegiului Tehnic „Armand Călinescu” din Pitești, însoțiți de profesorul Cristi Cristescu. De asemenea, evenimentul a beneficiat de participarea unor studenți și cadre didactice din facultate.

Evenimentul a fost moderat de doamna conf. univ. dr. Mihaela Savu, care le-a prezentat celor prezenți semnificația Zilei Economistului, respectiv primul curs universitar de economie politică din țara noastră, susținut de profesorul Ion Ghica, la 23 noiembrie/5 decembrie 1843, la Academia Mihăileană din Iași. S-au dezbătut probleme legate de importanța zilei de 23 noiembrie pentru economiști, moment sărbătorit cu acest prilej.

Doamna conf. univ. dr. Mihaela Asandei, decanul Facultății de Management Marketing în Afaceri Economice, a susținut importanța profesiei de economist, provocările cărora tinerii absolvenți ai unei facultăți de profil trebuie să le facă față, precum și rolul purtat de economiști în dezvoltarea societății în general.

În contextul temei întâlnirii, doamna lect. univ. dr. Cristina Gănescu a prezentat personalitatea remarcabilă a prof. univ.

dr. Alexandru Puiu, fondatorul Universității „Constantin Brâncoveanu” din Pitești, economist de seamă, recunoscut la nivel național și internațional. S-au scos în evidență contribuțiile deosebite ale prof. univ. dr. Alexandru Puiu la dezvoltarea cercetării științifice românești și a învățământului superior economic.

Întâlnirea a fost o ocazie deosebită de a premia studenții și elevii care au participat la concursul de afișe organizat cu ocazia Zilei Economistului, pe tema „Provocări actuale pentru tinerii economiști”. Astfel, s-au remarcat elevii Stoica Andreea și Păunescu Antonio, de la Colegiul Tehnic „Armand Călinescu”, autorii unei lucrări extrem de interesante care a evidențiat importanța comunicării pentru un economist. De asemenea, au fost evidențiați studenții Anghel Ana-Maria (anul I, masterat, Business to Business Marketing) și Marcoci George Octavian (anul I, Management), datorită ideilor ce au stat la baza realizării afișelor.

În finalul întâlnirii, premianții au primit diplome și cadouri în cărți de specialitate, de mare interes pentru un viitor economist. De asemenea, toți participanții la eveniment au primit diplome de participare.

Lect. univ. dr. Cristina Gănescu

Să iubim cărțile!

partea a 3-a

Dorința fiecăruia dintre noi de-a învăța, atât pentru a ști cât și pentru a înțelege, se impune ca o necesitate intrinsecă prin care dobândim în mod evolutiv trecerea de la istețimea speculativă specifică omului simplu, conferită de coeficientul de inteligență nativ, spre șlefuirea de sine a unei persoane cultivate, culminând cu înțelepciunea metafizică pe care ne-o conferă experiența de viață. În acest fel, a învăța pentru a fi informat înseamnă a ști că s-a întâmplat ceva anume, iar a înțelege înseamnă a ști în plus despre ce e vorba, cele două aspecte ale învățării exprimând de fapt diferența dintre a ne putea aminti ceva și a ne putea explica acel ceva. De exemplu, dacă am aflat ceva dintr-o carte pe care tocmai am citit-o sau despre lumea în care trăim, înseamnă că doar am dobândit o informație utilă,

deslușim împreună în articolele ce vor urma.

După cum este deja cunoscut, în istoria educației s-a făcut adesea distincție între învățarea prin instruire și învățarea prin descoperire. Astfel, instruirea se realizează atunci când o persoană o învață pe alta, fie prin scris, fie prin vorbit, dar ne putem spori cunoașterea și fără a fi învățați de cineva. De cealaltă parte, descoperirea este în raport cu instruirea ceea ce este învățarea fără profesor în raport cu învățarea asistată, de unde rezultă că materia primă folosită de cel care învață face diferența dintre cele două. Prin urmare, atunci când este instruit, cel care învață utilizează ceva ce i s-a comunicat în prealabil, iar atunci când cel care învață se descurcă fără ajutorul unui profesor, operațiile lui mentale se desfășoară

mai degrabă asupra lumii și a naturii decât asupra celor oferite de-a gata de altcineva. În ambele situații, trebuie să gândim în timp ce ascultăm sau citim, exact în același fel în care o facem când ne propunem să cercetăm ceva. Cu toții știm că orice persoană care citește doar pentru a se informa sau a se delecta gândește mai puțin decât una care o face pentru a descoperi. Cea care ne confirmă că procesul gândirii reprezintă doar o parte a celei de învățare este de fapt experiența proprie, iar la aceasta se adaugă toate celelalte simțuri, inclusiv imaginația. Cea din urmă este veriga de legătură care ne ajută să observăm, să ne amintim și să construim, cu mintea și cu spiritul, tot ceea ce nu poate fi observat.

Revenind totuși la lectură, aceasta pare a fi o evoluție și o descoperire continuă, doar că este rezultatul unui proces asistat. Ca elevi sau ca studenți, raportându-ne la ascultatul unei lecții, respectiv, al unui curs (care se aseamănă, în multe privințe, cu a citi o carte), putem spune că diferența dintre cele două este dată de faptul că prin ascultare învățăm de la un profesor prezent, iar cititul implică învățarea de la un profesor absent. Dacă nu înțelegem ceva din ce ni se spune, îl putem întreba pe profesor ce a vrut să spună, dar dacă avem de adresat o întrebare unei cărți, va trebui să ne dăm răspunsul singuri.

Oricum, la ore, cu prezența fizică a profesorului în fața dumneavoastră, puteți primi o direcție spre care să vă îndreptați privirea, lucru care nu se întâmplă când tot ce aveți la îndemână sunt cuvintele scrise

folosindu-ne memoria, însă nici pe departe nu am reușit să și înțelegem. De aici apare întrebarea firească: Când intervine, totuși, înțelegerea? Aceasta devine prezentă atunci când, pe lângă ce ne spune autorul, reușim să pricepem și ce anume vrea să ne spună și din ce motiv o face. Rezultă deci că a fi informat este doar o condiție a înțelegerii, numai că nu trebuie să ne limităm la asta.

Întorcându-ne la motivația și la arta lecturii, cu toții trebuie să ținem cont de faptul că a citi mult nu înseamnă neapărat a fi niște oameni citiți, existând anumite diferențe între felurile de a citi și de a învăța, pe care vom încerca să le

într-o carte. Ca elevi și ca studenți, de cele mai multe ori, cu toții citim cărți sub îndrumarea profesorului, numai că, pe tot parcursul vieții, continuarea educației depinde doar de cărți. Acesta este motivul pentru care, dacă avem în permanență asupra noastră flacăra vie a curiozității care ne îndeamnă să învățăm și să descoperim, trebuie să știm cum să determinăm cărțile să ne educe corect, lucru care, bineînțeles, se învață.

Conf. univ. dr. Mihaela Duțu
FMMAE Rm. Vâlcea

BALUL BOBOCILOR

UNIVERSITATEA CONSTANTIN BRÂNCOVEANU

SPEAK ONE Teatru
belly dance

Umor

SURPRIZE

Dans

Bilete: Diana - 0755572486 / Andrei - 0785755828 sau la Contabilitate.

Tradiții și obiceiuri de Moș Nicolae

Ziua de 6 decembrie este ziua Sfântului Nicolae, supranumit „Făcătorul de minuni”, unul dintre cei mai populari sfinți ai creștinătății. De asemenea, 6 decembrie este și ziua în care vine Moș Nicolae. Numele de Moș Nicolae este legat de dărnici și compasiune, dar și de cadourile pe care copiii le primesc în această zi. În fiecare an, în seara de 5 decembrie, copiii știu că trebuie să-și lustruiească ghetuțele sau cizmulile, pentru că Moș Nicolae va trece pe la ei să le aducă daruri. Celor cumiți. Celor neascultători, Moș Nicolae le aduce o nuielușă, pentru a-i atenționa să își asculte părinții și bunicii. Se spune că este suficient ca moșul să se uite prin ferestre ca să-și dea seama dacă un copil a fost cuminte sau nu.

Altfel spus, este ziua în care ne amintim de noi înșine, prin nevoia de a dăru și a primi. Ne amintim să zâmbim, să-i căutăm pe cei dragi și să le apreciem prezența. Pentru că, adulți sau copii, simțim că Moș Nicolae este...o stare de spirit.

Originea tradiției de Moș Nicolae, între legendă și realitate

Tradiția își are originea în povestea personajului legendar și mitic, care a existat cu adevărat în persoana arhiepiscopului - Sfântul Ierarh Nicolae din Myra-Lichia (pe meleagurile Turciei de astăzi), persoană cu credință nețărmurită în Dumnezeu, care a trăit în secolul al IV-lea. Lui Nicolae de Myra îi sunt atribuite numeroase fapte bune față de cei săraci și năpăstuiți, dar și miracole, numele său traducându-se prin „biruitor de popor”. Provenind dintr-o familie înstărită și crescut în spiritul poveștii creștine „să împarți averea săracilor”, la moartea părinților săi, și-a dăruit întreaga avere celor nevoiași.

Dar Sfântul Nicolae nu este numai protectorul celor săraci, ci și al copiilor, al marinarilor și al victimelor judecăților nedrepte, fiind venerat în întreaga lume.

Una dintre cele mai cunoscute legende despre Moș Nicolae este povestea celor trei fete sărace, care neavând zestre, nu puteau să se căsătorească și urmau să fie vândute de tatăl lor unor bărbați înstăriți. Se spune că Sfântul Nicolae, aflându-le durerea, le-a aruncat fiecareia pe geam, într-o noapte, câte un săculeț de bani. Săculeții au căzut fie în ciorapii puși la uscat, fie în ghetete. De aici este obiceiul ca darurile de Moș Nicolae să fie puse în ghetuțe.

Obiceiuri de Sfântul Nicolae în România

Copiii de la noi au fost învățați ca, în noaptea de 5 spre 6 decembrie, Sfântul Nicolae vine și le încarcă ghetetele, cizmele sau bradul cu dulciuri, jucării și daruri, dar unii găsesc și câte o nuielușă. În unele zone, copiii îi lasă moșului apă și morcovi pentru calul său.

În tradițiile românești, Moș Nicolae apare pe un cal alb, trimiteră la prima zăpadă care cade la începutul iernii, păzește Soarele care încearcă să se strecoare pe lângă el spre tărâmurile de miazănoapte pentru a lăsa lumea fără lumină și căldură, ajută văduvele, orfanii, ajută fetele sărace la măritat, este stăpânul apelor și salvează de la înec corăbierii, apăra soldații pe timp de război, motiv pentru care este invocat în timpul luptelor.

La sate, există obiceiul ca, în ziua de Sfântul Nicolae, feciorii să se organizeze în cete și să-și aleagă gazda unde vor merge pentru repetițiile colindelor de Crăciun și de Anul Nou.

În colindele românești, cântate iarna, se vorbește despre florile dalbe, flori de măr. Asta pentru că bătrânii cunoșteau și ei că acea joardă a Sfântului Nicolae trebuie să fie una de măr, iar dacă aceasta, pusă în apă, va înflori până la Nașterea Domnului, înseamnă că sfântul a mijlocit pentru iertarea celui căruia i-a dat crenguța.

Dacă la Sfântul Andrei se pune la încolțit grâul pentru a vedea cum va fi anul care vine, de Sfântul Nicolae se pun în apă crenguțe de pomi fructiferi, pentru ca acestea să înflorească, dovada iertării greșelilor, după cum spune tradiția.

Obiceiuri de Sfântul Nicolae în alte țări

Legenda lui Moș Nicolae s-a răspândit în toată lumea și a luat caracteristicile fiecărei țări. În Europa, în secolul al XII-lea, ziua Sfântului Nicolae a devenit ziua darurilor și a activităților caritabile.

În Germania, tradiția sărbătoririi Moșului Nicolae a apărut prin îmbinarea unei figuri păgâne cu imaginea creștină a Sfântului Nicolae, care este văzut de germani ca un bătrân care poartă un sac în spate și o nuielușă în mână. Pe lângă ghetuțe, copiii întocmesc în ajun o scrisoare în care își aștern toate dorințele, dar pregătesc și câțiva morcovi pentru caii moșului. Se mai spune că Moș Nicolae are cu el o carte în care a trecut toate faptele copiilor, bune sau rele. Dacă n-au fost cumiți, copiii primesc nuielușe, cartofi sau cărbuni. În unele regiuni din Germania, copiii se costumează în Moș Nicolae și colindă casele vecine, pentru a primi dulciuri.

Copiii din Franța, în ajun, lasă pentru Moș Nicolae un pahar de vin, iar pentru măgărușul lui, morcovi și puțin zahăr. În ziua de 6 decembrie, ei primesc ciocolată, turtă dulce, fructe și trimit scrisori rudelor pentru a le ura „Sărbători fericite!”. Îndeosebi în regiunile din estul Franței, cei mici știu că Moș Nicolae vine călare pe un măgăruș, alături de Pere Fouettard (Moș Nuielușă), înveșmântat în

negru. Dacă Moș Nicolae lasă daruri copiilor buni, Pere Fouettard este cel care-i muștră pe copiii care n-au fost cumiți, altoindu-i cu o nuielușă.

La copiii olandezi, moșul ajunge pe mare, venind din Spania. Dacă n-au fost cumiți, se tem de însoțitorul moșului, Zwarte Piet (Petru cel Negru). El îl ajută pe Moș Nicolae cu darurile și dulciurile pentru copiii cumiți. Va merge pe la fiecare copil și-i va dăru și câte ceva, dar dacă pe lista lui copilul este trecut ca neascultător, îl va lua cu el înapoi în Spania.

În Belgia și Luxemburg, copiii își așază ghetuțele în fața ușii și, la fel ca micuții francezi, pregătesc un pahar de vin pentru moșul, morcovi și zahăr pentru calul lui. Odată cu Moș Nicolae, la fel ca și în alte țări europene, copiii îl așteaptă și pe însoțitorul său, Hoseker.

Moș Nicolae este foarte iubit de copiii din Austria, care-l știu ca pe un bătrân înveșmântat asemenea unui episcop, cu o carte mare în care îngerii au scris toate faptele celor mici și călătorește alături de Krampus, care ține în mână o nua cu care-i amenință pe micuții care nu au dat ascultare părinților.

Copiii din Italia așază pe o farfurie, în ajun, scrisorile în care-și notează dorințele, promițându-i lui Moș Nicolae că vor fi cumiți în anul care va veni. A doua zi, în locul scrisorilor, găsesc dulciurile lor preferate. Tot în Italia, există tradiția numită Rito delle nubili (ritualul celor necăsătoriți). Tinerele fete care au nevoie de ajutor înainte de a se mărita primesc daruri în amintirea sfântului care a ajutat trei fete sărace să se căsătorească, oferind fiecareia câte o punguță cu galbeni.

În Cehia, odată cu cadourile constând în mere, nuci, dulciuri și jucării, Moș Nicolae le aduce aminte copiilor că, în curând, va sosi copilul Iisus. Conform unui vechi obicei, copiii neascultători primeau în încălțări cartofi și bucăți de cărbune.

În nordul și partea centrală a Croației, Moș Nicolae (Sveti Nikola) aduce cadouri pe 6 decembrie, cu ocazia zilei sale consacrate. În seara dinainte, copiii își lustruiesc încălțăminte și o așază pe pervazurile ferestrelor, pentru a fi umplută cu daruri, dulciuri și fructe de generosul Moș.

În Polonia, Moș Nicolae este o personalitate extrem de respectată și chiar divinizată. Îmbrăcat în haine episcopale și purtând bastonul episcopal, el coboară din ceruri cu ajutorul unui înger și colindă întreaga țară pe jos sau purtat într-o trăsură trasă de un cal alb. La vederea lui, copiii, nerăbdători, încep să strige „A venit! A venit!”. Odată intrat într-o casă, Moș Nicolae ascultă cu îngăduință rugăciunile copiilor. El îi ceartă sau îi laudă, după cum este cazul, și le dăruiește apoi icoane, mere roșii, portocale și „pierniki” (prăjiturile sfinte, făcute cu miere și mirodenii). Dacă nu își face apariția în persoană, el își lasă darurile sub pernele copiilor care dorm sau le pune în pantofii lustruiți special pentru acest eveniment.

În unele orașe și sate din Slovacia, Moș Nicolae (Svaty Mikuláš) sosește într-o trăsură trasă de un cal. Copiii nerăbdători să îl vadă umplu străzile și se unesc în coruri și dansuri. În unele regiuni, Moșul vizitează copiii acasă. În ajun, copiii își așază încălțărilor lustruite pe pervazul ferestrei sau în pragul ușii, sperând să le găsească dimineața încărcate cu daruri. În unele școli are loc sărbătoarea „Mikul Mail”, în care copiii își dăruiesc unul altuia mici cadouri.

În Slovenia, în seara anterioară zilei de Sântul Nicolae, copiii își așază încălțăminte afară, în fața ușii, așteptând să o găsească a doua zi încărcată de fructe, bomboane, monede și mici jucării. Cel care îl însoțește pe Moș Nicolae, numit Parkel, pune în încălțărilor copiilor obraznici cărbuni și cenușă.

În Spania, tradițiile de Moș Nicolae includ un foarte tânăr „episcop-copil”, de obicei având între trei și șase ani, și un grup de bărbați numiți „auroros”, care cântă orații. Bărbații adună colecte, care sunt apoi dăruite de preot sau „episcopul-copil”. Copilul poate fi escortat de colegii de clasă, poate călări un mic cal sau prezidează, împreună cu preotul și profesorul, o masă la care se servesc fructe uscate, nuci și prăjiturile.

Înainte de ziua de Sfântul Nicolae (Szent Mikulás), copiii din Ungaria își lustruiesc pantofii cei mai buni și îi așază pe pervazuri pentru a fi umpluți de darnicul Moș. El vine în case cu un sac plin de cadouri și o carte mare în care sunt scrise faptele bune și rele ale copiilor. Dimineața, copiii găsesc în pantofi bomboane, portocale, nuci, mere, ciocolată și mici cadouri. Copiii obraznici primesc nuielușe și linguri de lemn.

Legenda nuielușei pe care o primesc copiii neascultători

La primul sinod ecumenic ținut la Niceea, în anul 325, Nicolae a fost recunoscut drept un mare apărător al ortodoxiei. Sinodul a condamnat erezia lui Arie, conform căreia Iisus Hristos nu este Fiul lui Dumnezeu, ci doar un om cu puteri supranaturale.

Nicolae, ajuns episcop de Myra de la o vârstă fragedă, îngrijorat de o posibilă ruptură care putea avea loc în cadrul Bisericii, i-a dat ereticului Arie o palmă. Astfel, potrivit Bisericii, de la palma Sfântului Nicolae a rămas obiceiul ca, pe 6 decembrie, cei neascultători să primească o nuielușă, în semn de avertisment.

Efectele stresului în organizații

Universitatea „Constantin Brâncoveanu” - Pitești, Facultatea de Management Marketing în Afaceri Economice Râmnicu Vâlcea, Centrul de Consiliere și Informare în Carieră, a organizat marți, 25 noiembrie 2014, workshop-ul cu titlul: „Efecte ale stresului în organizații”.

Evenimentul organizat de lect. univ. dr. Maria Gheordunescu, coordonatorul Centrului de Consiliere și Informare în Carieră, și conf. univ. dr. Laura Pănoiu, prodecan al Facultății de Management Marketing în Afaceri Economice Râmnicu Vâlcea, a avut următorii invitați: consilier școlar psiholog Simona Gîrban - Liceul „Antim Ivireanul”, director Loredana Constantinescu - Școala Postliceală Sanitară „Carol Davila”, psihopedagog Valeria Rusu - Centru pentru Persoane Vârstnice Râmnicu Vâlcea, psiholog clinician - psihoterapeut Gabriel Ursei - Spitalul Județean Râmnicu Vâlcea, secția Psihiatrie. Alături de studenții brâncoveni ai anului III, specializările Management, Economia comerțului, turismului și serviciilor și Contabilitate și informatică de gestiune au fost prezenți elevii ai Liceului „Antim Ivireanul” și ai Școlii Postliceale „Carol Davila”.

Stresul organizațional a revenit ca subiect de mare actualitate, atât la nivel internațional, cât și în studiile realizate în organizațiile din România, din cauza presiunilor economice și a măsurilor sociale ce au derivat din traversarea crizei economice a ultimilor ani.

Agenda evenimentului a cuprins o prezentare detaliată a ceea ce înseamnă stres, manifestări ale stresului la nivel de organizație, dar și la nivel de individ. În ceea ce privește formele stresului, acestea pot fi eustresul („stresul pozitiv”) - agenții stresori au o semnificație favorabilă pentru individ, ce declanșează afecte pozitive (bucurie intensă, extaz, triumf, râsul în hohote) care se repercutează pozitiv asupra organelor și aparatelor organismului și distresul („stres psihic negativ”), recunoscut unanim ca patologic. El produce, de obicei, suferință și inadaptare, ca urmare a contactului cu un agent stresor.

Au fost desprinse ca soluții de reducere a stresului la locul de muncă serviciile

de asistență psihologică a angajaților și serviciile adresate managerilor și profesioniștilor din departamentele de resurse umane. Totodată, fiecare organizație poate să-și creeze propriile strategii de reducere a stresului.

Cuvântul adresat de invitați a făcut referire la gestionarea situațiilor stresante din viața de zi cu zi, dar și la locul de muncă.

S-a desprins următoarea concluzie: stresul este o „boală” a timpurilor noastre, care îi afectează pe oameni indiferent de modul lor de viață. Stresul este pretutindeni, mai evident, cu frecvență mai mare, în țările foarte dezvoltate, depinde de noi cum gestionăm situațiile stresante din viața noastră.

Evenimentul a fost primit cu entuziasm atât în rândul invitațiilor, al cadrelor didactice, cât și al studenților și elevilor, dorindu-se o continuare cu tema „Atitudinea față de muncă”.

Lect. univ. dr. Maria Gheordunescu

Balul Bobocilor

05 Decembrie 2014

TOMBOLĂ CU PREMII
DANS MUZICĂ PANTOMIMĂ
INVITAT SPECIAL SURPRIZE

speak one

Pentru bilete: Diana - 0755572486 / Andrei - 0785755828
ALKAZAR - intrarea se face prin ZEBRANO